

[Inger Stilling Pedersen]

ling – og jeg har tidligere udtalt mig meget klart om det – så ønsker jeg ikke, at man skal beskattes af det bagefter. Det er simpelt hen helt umuligt, at den, der er dårligst stillet, ikke har råd til at sige ja, hvis samfundet sparer penge og den enkelte bliver hjulpet. Det er noget af det, jeg mener vi bør se på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om levnedsmidler.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Fremsat 17/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Torben Lund):

I beslutningsforslaget bliver regeringen opfordret til at fremsætte forslag til ændring af levnedsmiddeloven og til at ændre en lang række vejledninger for at sikre forbrugerne en reel information om fødevarer, en information, der skal omfatte kvaliteten af fødevarerne, oprindelse, produktionsmåde, forarbejdning og anvendte tilsætningsstoffer. Ændringerne skulle også sikre imod vildledning af forbrugerne med hensyn til ernæringsmæssige og sundhedsmæssige anprisninger.

Jeg vil gerne sige, at vi fra regeringens side kan tilslutte os grundtanken i forslaget her. Vi mener ligesom forslagsstillerne, at forbrugerne skal have væsentlige og ikke mindst letforståe-

lige oplysninger om de levnedsmidler, de køber, for at kunne foretage et frit og bevidst forbrugsvalg.

Jeg er enig i, at forslaget både har et forbrugerpolitisk og et sundhedsmæssigt formål. Forbrugernes valg af produkter vil naturligvis kunne få indflydelse på produktionsmetoderne og udbudet og kvaliteten af madvarerne. Som sundhedsminister ser jeg naturligvis gerne, at forbrugernes valg bliver et sundhedsmæssigt bevidst valg. Det er vigtigt, at de oplysninger, som forbrugerne får om madvarerne, også giver grundlag for et ernæringsmæssigt bevidst valg.

En fyldestgørende og samtidig overskuelig mærkning har særlig betydning i dag, både fordi mange varer er sammensatte industriprodukter, og også fordi indkøb i dag i høj grad foregår i detailforretninger med selvbetjening. Mærkning af varerne med oplysning om sammensætning, næringsværdi og andre egenskaber gør det så muligt, at vi netop kan foretage det frie forbrugsvalg.

Vi er altså enig i formålet med beslutningsforslaget. Som jeg senere skal komme ind på, mener jeg imidlertid, at den gældende regulering i høj grad opfylder dette formål. Mærkning af levnedsmidler er detaljeret reguleret inden for EU. Mærkningsdirektivet fra 1979 betød et gennembrud for forbrugeroplysningen i alle de daværende medlemslande. Direktivet medførte bl.a., at færdigpakkede levnedsmidler skal mærkes med en lang række obligatoriske oplysninger. Direktivet er blevet ændret flere gange siden vedtagelsen, og Danmark har igennem årene arbejdet aktivt for at få forbedret reglerne. Vi lægger stor vægt på, at dette arbejde bliver fortsat, både for så vidt angår de generelle mærkningsregler og med hensyn til mærkning af specielle produkter. Det gælder f.eks. i forbindelse med de genetisk modificerede levnedsmidler, hvor regeringen i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 64 i marts i år – også et beslutningsforslag fra SF – lovede at arbejde for specifikke mærkningskrav.

De danske krav til mærkning af levnedsmidler er i vidt omfang en gennemførelse af mærkningsdirektivet. Ligesom de andre medlemsstater er vi forpligtet af dette mærkningsdirektiv, og vi kan derfor ikke uden videre indføre supplerende danske regler. Kravene er først og